Ч. 196 Пятниця 1 Вересня (13) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Администрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Чехи а теперішна ситуация політична.

Чим близше надходить час, в котрім теперішне так сказати би провізоричне правительство в нашій монархії має бути заступлене дефінітивним, тим більше висуває ся на порядок дневнийческа справа т. е. справа якогось такого упорядкованя відносин в Чехії межи Чехами а Німцями, щоби остаточно в нашій монархії прийшло до якогось спокою і була дана можність занимати ся в парляменті з цілим спокоєм жизненними справами держави і не марнувати часу на спиняючій все і всіх томлячій борбі партийній, котру головно піддержують Молодочехи. Чи робить ся вже щось в тім напрямі, щоби ту борбу усунути, трудно наразі сказати, хоч з того, що ся справа есть одною з тих найважнійших, на котрі нове, дефінітивне правительство мусіло би звернути цілу свою увагу, можна догадувати ся, що оно вже заздалегідь приготовлює собі ґрунт, так, щоби опісля при перенятю керми державної не стрітити бодай від разу, на самім початку великих трудностий. Вже говорять о знесеню стану облоги в Празі, і то вже в найблизшім часі, говорять також о заіменованю для Чехії окремого міністра і кажуть, що ним має стати кн. Кароль Шварценберґ; у Відни перебуває тепер також намістник Чехії ґр. Тун, котрий очевидно буде міг дати найліпші поясненя і дірективи, як і що треба робити, щоби сю справу остаточно залагодити.

О що-ж властиво розходить ся Чехам? Чого они хотять і домагають ся? Говорить ся богато о ческім праві державнім і о згоді Чехів з Німцями, а то все дасть ся коротко сказати слідуючими словами: Чехи хотіли би подібно як Угорщина становити самі про себе окрему державу в нашій Монархії, до котрої би належали всї давні краї ческої корони і щоби цїсарі австрийскі коронували ся на королів ческих. Яка була би тогди згода з Німцями — се вже була би річ меншої ваги. Річ очевидна, що в такім случаю мусїло-би в Австрії прийти хиба до федералізму, серед котрого елемент славяньский в нашій державі яко численнїйший, став би й важнїйшим і сильнїйшим, а серед того елементу верховодили би Чехи. Мимо волї насуває ся тут питане, чи серед такого федералізму ми Русини вийшли би добре, чи зле? На се питане не хочемо відповідати, але кождий, хто лиш трошки глубше подумає, знайде сам собі дуже легко відповідь.

Що Чехи дійсно думають о самостійній, окремій ческій державі, на той взорець як Угорщина — доказує хоч би й послідна енунцияция молодоческого посла дра Пацека на зборах виборців в Чаславі. Він згадавши там про маючий утворити ся новий кабінет сказав: „Нехай діє ся, що хоче, а ми не відступимо від рішучої опозициї, лиш будемо і супротив правительства стояти на дотеперішнім нашім становищи. Лиш тогди відступимо від рішучої нашої опозициї, коли-б мала бути поставлена основа до угоди з нами. Я переконаний, що коли у нас не проявить ся безсильність, то прийде час, коли будуть переговорювати з нами, бо запутані відносини в Австриї не можна инакше упорядкувати як лиш через порозуміне з королевством ческим. В найблизшім часї видамо брошуру о засадах, на яких могло би прийти до справедливої угоди з Німцями. Побачимо, що они скажуть на то“. Др. Пацак висказав наконець надію, що нарід ческий дожиє до коронациї свого монарха.

Того, чого домагають ся і мають надію осягнути Чехи, побоюють ся і не хотять допустити Німці і то не лиш Німці австрийскі, але й Німці поза границями австрийскої держави. Німці австрийскі боять ся стратити в Австриї верховодяче становище, тим більше, що они й так вже его тратять, а Німці за границею боять ся панславізму в Австриї, котрий на їх погляд зробив би нашу державу зависимою від Росиї і Франциї, двох найбільших противників Німеччини. В сім дусї промавляє тепер і німецка праса та остерігає Австрию перед угодою з Чехами, тим більше, що Чехи вже від давна кокетують не лиш з Росиєю, але й з Франциєю, а не давно тому в однїй із поважнїйших французских часописий появила ся статия, в котрій доказує ся Французам, що справа ческа есть справою французскою, значить ся, що Французи повинні підпирати Чехів в їх змаганях, бо тим способом ослабляють свого противника — Німців.

Voss. Ztg. звертаючи увагу на той голос французскої часописи застановляє ся насамперед над тим, від якого часу почалась ческа аґітация в дусї федералїстичнім і каже:

Рік 1848 приніс цілковиту зміну всїх відносин. Угорщина стала домагати ся самостійного, лиш перед своїм парляментом одвічального міністерства; другі краї австрийскі мали уложити собі в „конституюючім парляменті“ конституцию. І від того часу почалась ческа аґітация і ческа перевага. По здушеню угорскої революциї, Чехи яко урядники мали найбільше значінє. Централїзацийна система Баха не відповідала федералїстичним жаданям „країв ческої корони“. Для Чехів було то недогід-

ГОЛОВНА ВИГРАНА.

(Оповідане з французского).

I. Богатий.

— Листа тягненя міжнародної льотериї!... Головна виграна 500.000 франків! — кликали ріжні розносчики на бульварі Монмартр.

Альберік Менар вийшов як раз з контори торговлї білем Каго і Син і спішив скоро — се було одного студенского зимового вечера — до свого мешканя. Коли молодий чоловік почув виклики, сказав до себе:

— Ну, прецї раз відбуло ся тягненє!... Від трех літ зволїкали... І я маю льос і купив бим собі листу тягненя... Але она коштує 40 су, а за те дістану добру вечерю... Впрочім завтра буде ся листа у всїх ґазетах!

Тепер згадав на свою молодість. Зложивши іспит зрілости, не міг дальше учити ся, бо его мати була бідна, отже вступив до контори Каго і Син і тут за 150 франків місячно мусів від рана до ночи писати сухі купецкі листи. Так перебув вже шість літ в конторі! А при тім все ще остав таким самим споживою як давнїйше! Як радо ходить він при місячнім сьвітлї по улицях і як часто стає перед книгарскими виставами, подивляючи хороші оправи книжок! Як часто відмовить собі циґара, щоби лиш купити китицю фіялків.

Шість літ! Перебути шість красних літ в тім конторнім поросї!

Мрака тимчасом ставала все густїйша і ледве можна було розпізнати блїде ґазове сьвітло в лямпах.

З трудом дійшов молодий чоловік стрімкими уличками до свого дому і вийшов на пятий поверх. Але коли хотів всунути ключик до комнатних дверий, почув в сусїднім мешканю одностайний стукіт машини до шитя.

— А що — подумав — если-б я так зайшов на хвильку до моїх сусїдів?... Пані Буке вправдї не цїлком здорова, але тота мала Зое дуже собі миленька.

Він потягнув за дзвінок. Стукіт машини утих, отворили ся двері і на порозї появила ся хороша дївчина з нафтовою лямпою в руцї.

— То я, панно Зое, — сказав Альберік майже весело. — Як там вашій мамі?

— Дякую, пане Менар, мамі не гірше. Але ходїть близше, она буде тїшити ся з ваших відвідин.

Сказавши се повела молодця до малої комнатки, незвичайно чистої. В однім кутї стояв фотель, на котрім сидїла пані Буке, славна колись з своєї красоти. То була причина, що небіжчик Буке, касиєр одного банку, оженив ся з нею помимо її убожества. Він був навіть так загляданий для неї, що заборонив її всяку роботу, щоби зашанувати її руки. Наслїдок того був такий, що по вчасній смерти мужа пані Буке мусїла продати гарні меблї і випровадити ся з своїм маленьким майном до сеї далекої части міста, де жила з шитя дочки і з процентів від невеличкого свого маєточку. Зое була пильна дївчина, що цїлком пожертвувала ся для своєї недужої матери і без упину сидїла при машинї до шитя.

Альберік був єдиноким мешканцем дому, з яким ті женщини сходили ся, питаючи его часом в ріжних справах о раду. Се довіре лестило молодому чоловікови дуже, однако не можна заперечити, що его притягали і гарні очи Зое.

— Пане Менар — сказала пані Буке, коли молодий чоловік усїв — то гарно з вашої сторони, що ви нас відвідуєте. Давнїйше, за лїпших часів була-б я вас погостила чашкою чаю.... але по смерти мого небіжчика мужа инакше склало ся.... Зое чує, як я в ночи кашляю і не допускає, щоби я не пила теплого молока та подає менї его кождого вечера до ліжка.... але я радо годжу ся на сю жертву.

— Панна Зое робить дуже добре — відповів Альберік — і для вас мусить то бути великою утїхою, що она вас так заходить.

— Певне, певне — відповіла пані Буке досить сухо і кинула на молодого чоловіка гордий погляд, немов би була княгинею, — певне, Зое дуже добра і знає наше положене.... Але то властиво не уходить, щоби я говорила о нашій бідности. Я нераз кажу до моєї дочки, що нарікане не личить гордій людинї і нїчого не помагає.

но, що енерґічне міністерство висувало їх всюди наперед, але они обчисляли то добре, що ще не прийшла пора на них. Вже по італїяньскій війнї, по битві під Сольферіно побачили, що їх змагане до федералїзму здійстнить ся. Але тодїшне правительство, ще завчасу надумало ся. Коли відтак по війнї 1866 р. Угорщина приступила до персональної унїї з Австриєю, виступили Чехи ще сильнїйше з своїми жаданями і здобували собі одну побіду за другою тим більше, що межи нїмецкими послами в Радї державній настав роздор.... Міністерство Таффого не могло устояти ся супротив того сильного руху, який викликали его реакцийно-федералїстичні міри. Его наслїдник кн. Віндішґрец мусїв уступити перед великими трудностями, які єму ставили всілякі стремленя в Радї державній. Теперішне міністерство Кільмансеґґа має завести правильний хід в справах державних і парляментарних розправах. Чи сповнить оно ту задачу? — питає Voss. Ztg. і пригадує антидинастичні рухи в Празї, а відтак каже, що Чехи числять на спілку з тирольскими клерикалами і антисемітами, котра їм забезпечить більшість, а безсильність правительства і невгода нїмецких ґруп підпирають Чехів в найсьмілїйших їх проєктах: они хотять змусити австрийску династию стати славяньскою.

Наконець ставить Voss. Ztg. питане, для чого австрийске правительство не повинно Чехам зробити такі самі концесиї як Угорщинї? — і відповідає. Поминувши вже велику історичну ріжницю ческої а угорскої конституциї, котрій ми приписуємо меншу вагу, єсть слїдуючий факт найважнїйший, котрий австрийске правительство мусить взяти на розвагу: На Угорщинї крім кількох загорілих сепаратистів нема нїякої партиї, котра би не була переконана, що істноване Угорщини опирає ся на еї прилученю ся до Австриї і на вірности для династиї; поза Угорщиною нема Мадярів а Нїмеччина єсть для них скорше дружним елементом. Але Чехи суть найінтелїґентнїйшою частию племени, котре шукає переваги своїх змагань в Петербурзї, а котре у всім, що нїмецке, видить цїль своєї ненависти, свого нищеня, а у ворогах Нїмеччини своїх найлїпших приятелїв. Чехи заявляють то зовсїм отверто; они в остентативний спосіб гостили при кождій нагодї француских і російских гостий, они як доносить Revue des deux mondes заснували „союз француский“, котрий у всїх їх кругах має ширити француску мову, они кажуть зовсїм отверто, що їх інтереси а француські суть однакові. Коли они осягнуть свою цїль, коли австрийске правительство признасть їм федералїзм, тогди Австрия стане державою францускою а правлїнє в нїй буде відтак зависїти від того, о скілько на що згодять ся в Петербурзї і Парижи.

Рух виборчий.

Калуский повітовий комітет виборчий оголосив в „Дїлї“ слїдуючу відозву:

Підписаний комітет повітовий має честь запросити всїх П. Т. виборців посла на сойм з меншої посїлости калуского-войнилівского повіту на передвиборчі збори до Калуша на день 18 вересня (в середу) на 12 годину в полуднє в цїли затвердженя кандидата на посла до краєвого сойму.

Наміряючі убігатись о посольский мандат зволять свою кандидатуру найдальше до 17-го вересня с. р. зголосити на руки дра А. Могильницкого в Калуши і на згаданих зборах явитись перед виборцями і висказати своє полїтичне віроісповідане.

За руский повіт. комітет виборчий: О. Антоний Гойдан в Зборова, др. А. Могильницкий, А. Серафин, П. Боднарчук і Д. Рубчак з Калуша. В. Лесик з Завадки. П. Дурбак, Ю. Гаджаровский і Г. Борисик з Войнилова. М. Юрків з Мислова. М. Цвіль з Томашовець. О. Побігун з Перекіс. А. Сенчина з Петранки. М. Посацкий з Хотїня. Яць Іваницкий з Цьвітови. В. Яцишин з Добровлян. Ів. Манелюк з Бережницї. Д. Дуда з Верхної. І. Небилович з Новицї. Ф. Галькевич з Небилова. Др. І. Куровець. Я. Коратовский.

Польский центральний комітет виборчий для західної Галичини затвердив слїдуючі кандидатури: на округ кольбушівский Станїслава Єнджейовича, на округ краківский дра Фр. Пашковского, на округ коросненьский Авг. Горайского, на округ ланцутский Бол. Жардецкого, на округ лиманівский ґр. Ант. Водзицкого, на округ сандецкий Стан. Поточка, на округ ряшівский Ад. Єнджейовича, на округ тарнобжеский ґр. Зд. Тарновского, на округ тарнівский кн. Евст. Санґушка, а на округ велицкий Кар. Чечк.

Перегляд полїтичний.

З того, що в справі ческій забирає тепер голос і берлиньска праса, а також і з деяких инших даних, пішов здогад, що заносить ся на якусь акцию угодову з Чехами, але доси ще не можна о тім нїчого певного сказати. В Празї перебуває тепер Є. Ексц. ґр. Баденї, намістник Галичини і сподїваний президент міністрів маючого утворити ся кабінету, а Fremdenblatt каже, що ґр. Баденї поїхав длятого до Праги, щоби там з ґр. Туном порадитись о ситуациї полїтичній, до чого доси не було нагоди.

Молодоческий посол Айм ставав перед своїми виборцями, а ті ухвалили єму вотум довіря і резолюцию, щоби молодоческі посли виступали против кождого правительства, котре би не признало жадань ческого народу і витревали в своїй опозициї.

Брюксельский Nord, одержуючий свої інформациї від російского правительства, доказує, що хибна єсть вість мов би то Росия виступала енерґічно в справі вірменьскій, бо Росия буде супротив Туреччини держати ся завсїгди дружної і мирної полїтики.

Новинки.

Львів дня 12 вересня 1895

— **Іменованя.** П. Управитель ц. к. Міністерства віроісповідань і просьвіти покликав ц. к. концепіста Намістництва Адама Лещиньского до служби в ц. к. Міністерстві віроісповідань і просьвіти.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Казимир Баденї виїхав передвчера вечером до Відня.

— **Ческа академія імени Францїска Йосифа в Празї** ухвалила на своїм послїднім засїданю, на внесене звістного щирого приятеля Русинів п. Франтїшка Ржегоржа, дарувати товариству „Просьвіта“ до відділу бібліотеки імени „Франтїшка Ржегоржа“ всї свої дотеперішні видавництва.

— **Дар для Василиян.** Властитель села Михайлївка, приналежного до парохії Звинячка, борщівского повіта п. Дашкевич, подарував орденови греко-кат. Василиян свою посїлість. Подарована посїлість обіймає 195 морґів орного поля, 31 морґів пасовиск і 75 морґів лїса. Василияни поселили ся вже в Михайлївцї і побудували там каплицю.

— **Сполошені конї.** Перле Мінцер, „пахтяр“ зі Ставчан віз вчера рано молоко до Львова. На ул. Коперника коло касарнї жандармериї конї сполошили ся і пігнали долї улицею. Пахтяр упав так нещасливо під віз, що зломив обі ноги і сильно покалїчив ся в голову. Першої помочи уділило єму зараз поготівлє ратункової стациї.

— **Холєра.** В Тернополи занедужали дня 10 с. м. дві особи на холєру, виздоровіли дві, а померла одна; остає в лїченю в Тернополи шість осіб, а Березовици, тернопільского повіта, одна особа.

Дармо старав ся Альберік, котрого обиджувало самолюбство старої, надати розмові инший напрям, але она все вертала до того самого предмету.

Коли вибила на найблизшій вежи десята година, встав Альберік, щоби попращати ся. Панї Буке попращала его гордо, але панна Зое усьміхнула ся до него в дверех, немов би хотїла сказати:

— Ви, пане сусїде, дуже менї подобаєте ся і я дуже добре бачу, що й я вам не рівнодушна. Але тут не можна нїчого порадити.

Ах, чувства бідних людий рівняють ся рожевим пучкам в падолистї; ростуть, але не мають сили розцвисти ся.

Коли Альберік вступив до своєї студеної комнати, обхопила его страшна розпука, бо він ще нїколи так добре не відчував своєї великої бідности. Але він був в тім щасливім віцї, коли сон сильнїйший як всї журби і зараз заспав. Коли на другий день прийшов перед означеною годиною до контори, пішов насамперед до каси, щоби взяти свою платню.

— Ну, Менар, — відозвав ся до него старий касиер — прецї раз було тягнене міжнародної льотериї!... Я також мав пять льосів, але самі порожнї.

— Правда, і я маю один льос — сказав Альберік. — Де я его задів.

Він перешукав кишенї і вкінци витягнув в кількоро зложений льос з камізелькової кишенї.

— Ось він.... Має число 3,911.457.

— Тут, друже, маєте „Дневник“, в нїм є листа тягненя.

— Побачимо — відозвав ся молодий чоловік — але менї треба головної виграної.... менша виграна не придасть ся менї зовсїм нї на що.

Сказавши се, поглянув на листу. Нагле его тїло починає дрожати, він блїдне і видає з себе глухий крик.

Число 3,911.457 виграло 500.000 франків!

— Я.... я! — Кров ударила єму до голови, він заточив ся нараз і зімлїлий упав на землю.

Батько Шваб вибіг з каси і крикнув о поміч; прибігло кількох урядників і привели его назад до себе. Тепер помахував він льосом в руцї і кричав та плакав з радости:

— Я виграв головну виграну!... 500.000 франків!.. Я виграв!

II. Недужий.

Так став Альберік нараз богачем, великим богачем і він старав ся тепер всьо надолужити собі, чого мусїв оминати задля своєї дотеперішної бідности. Якийсь час не давали єму спокою рівні справоздавцї і ґазети писали довженні статиї про его особу, мешканє і его дотеперішне житє. Вкінци було єму того за богато і він рішив ся опустити своє мешканє.

— Всїм тим — сказав на другий день до двірнички — котрі мене охотять відвідати, кажіть: Від'їхав і не полишив адреси! Мої-ж листи присилайте менї до готелю „Контіненталь“, де буду мешкати. Тут маєте чинш за цїлий рік за моє мешканє, а тих 100 франків для вас. Тепер же прикличте менї повіз і знесїть мої річи на долину; я тимчасом піду попращати ся з панями Буке.

З причини, що обі Буке витали его насамперед з виграною, та що він постановив собі і других робити щасливими, то хотїв від них зачати. Але як? Він був для них лише сусїдом, ледве приятелем. Яким титулом міг він їм робити дарунки? Они певно обудились би. То неможливо!

Отже з битем серця пішов по сходах на гору. Правда, єму було би легко ущасливити їх, если би оженив ся з панною Зое. Але по що зараз тепер женити ся? Він же хотїв ще закоштувати житя. А відтак мати таку страшну тещу, як панї Буке! Брр!

— Приходить — сказав — щоби з ними попращати ся, але не цїлком, лише так формально, бо буде приходити заєдно, щоби звідувати ся про їх здоровлє. Він правдї опускає дім, але бере з собою найкрасші спомини.

Однако его наполохав острий погляд панї Боке, котрий немов говорив:

— Знаєте, мій пане, що ви маєте до дїла з дамою, котра вправдї бідна, але незвичайно ґорда. Знайте, що мати 20-лїтної панни нїколи і нїяк не прийме подарунку від такого молокососа, як ви.

Альберік, котрого наміри були чисті, старав ся надармо вичитати в очах Зое заохоту, бо она, наполохана материю глядїла заєдно

— **Благословенє нової церкви в Пітсбурзї** в Америцї відбуде ся дня 22 вересня с. р. дуже торжественно. Коротку проґраму торжества подає „Свобода“ таку: 1) В суботу 21 вересня о годинї 8 ій вечером буде концерт і театральне представленє. Аматори з Олїфанту відограють мельодраму в двох актах: „Знївечений Юрко“. 2) В недїлю 22 вересня всї братства зберуть ся в Пітсбурзї в назначенім місци і пійдуть відти около 10-ої години рано з великою парадою через місто до церкви. 3) Около 11-ої години перед полуднем благословенє нової церкви і соборна лїтургия. 4) По службі Божій гостина у великій гали, при новій церкви. — На торжество се запрошує рускі братства в Америцї, сьвящеників і вірних. — Церковна рада в Пітсбурзї.

— **Упертий самоубийник.** В страшний спосіб відобрав собі житє канцеліст Фридрих Ґомберт в Берлинї. Ґомберт мешкав на IV-тім поверсї дому при ул. Гайлїґштрассе. Замкнувши ся в комнатї, поперетинав собі насамперед жили на обох руках, відтак пхнув себе 12 разів ножем в груди. Коли-ж побачив, що ще живе, підпалив в комнатї річи. Мешканцї дому наполохані димом, що добував ся крізь двери Ґамбертового мешканя, прикликали огневу сторожу. В хвили, коли пожарники виломили двері, вспів ще Ґомберт отворити вікно і вискочити на улицю. Піднесено его сильно попареного, з розбитою щокою і черепом та з поломаними ребрами. Мимо того довезено его ще живого до шпитали, де вскорі помер.

— **Богату копальню золота** відкрито в полудневій Африцї, в анґлійській кольонїї Капляид. Тамошнї капіталїсти закуповують великі простори пустої і каменистої землї, а місточко Кімберлї, до недавна глухе, збільшає ся з дня на день.

— **Затьмінє сонця** припадає на 18 с. м. Буде оно лише часткове і можна его буде оглядати тілько у всхідній Австралії, на Спокійнім Океанї і на полудневих землях. Величина затьміня буде виносити 2/3 части его поверхнї.

— **Процес о убийство.** В Тернополи розпочав ся дня 11 с. м. карний процес против селянки Мариї Демянів і єї любовника Луки Ґаляна, обжалованих о убийство мужа Мариї, Івана Демянова. Про ту справу оповідає акт обжалованя таке: Лука Ґалян, 23-лїтний паробок мав від довшого часу зносини з своєю сусїдкою Мариєю Демянів. Хоч родичі Луки були тому противні, бо Лука марнував богато часу на сходини з Мариєю і виносив з дому поживу для неї, то однако зносини між обоїма ставали що раз тіснїйші і муж Мариї жалував ся нераз перед сусїдами і перед братом, що Лука відбив у него жінку та що він хиба буде мусїв іти в сьвіт на очи. Знеохоченє его і розъяренє ще збільшило ся, коли Луку взяли до войска, а жінка Івана стала за ним побивати ся і плакати. Тодї то в часї одної суперечки з Іваном, вхопила Мария чоловіка за горло і крикнула до него: „Ти не будеш жити!“ По тих пригодах жалував ся Іван Демянів, що не остає ему нїчого иншого, як хиба вибрати ся до Залїщик, виробити собі пашпорт і піти в сьвіт „в долину“ т. є. до Россиї. Небавом хата Івана і Мариї Демянових була сьвідком мерзкого злочину. В пятницю 24 мая с. р. ловили в Днїстрі рибу Гаврило Іванчук і Павло Демянів. Коли наближили ся до доріжки, що веде з Зазулинець до ріки, побачили на водї сердак, а підплившии близше, пересьвідчили ся, що під сердаком плавав труп Івана Демянова лицем до гори. На крик збігли ся люди, а між ними і Мария Демянів, котра побачивши трупа мужа, упала на землю і стала заводити за чоловіком. Никифор Ґалян, отець Луки, що бачив облуду Мариї, сказав до неї: „Бог би тя побив, справилась его вже, тай плачеш над ним“. Лука, що був також при добутю трупа, приглядав ся всьому рівнодушно. З початку всї гадали, що Іван сам собі відобрав житє, аж лїкарска секция виказала, що его удушено. В наслїдок того увязнено Марию Демянів і Луку Ґаляна. Сперщу випирала ся Мария всякої вини, але відтак признала ся, що в суперечцї ударив єї чоловік, а Лука Ґалян ставувши в єї оборонї, повалив чоловіка на землю і так довго его бив кулаками, аж той помер. Відтак обоє з Лукою винесли трупа і кинули в Днїстер. Цїлком инакше зізнав Лука Ґалян. Він оповідає, що прийшовши 24 мая до хати Івана, застав его на лїжку з головою прикритою сердаком. На его питанє, чи прийде Іван до Ґалянів поливати хату, відповіла Мария: „Він вже не живий“ а заразом просила, щоби їй поміг винести трупа до Днїстра. Дальше каже Ґалян, що коли питав Марию, як Іван помер, то она оповіла ему, що чоловік прийшов пяний вечір до дому і бив єї, а коли заснав, она обкрутила ему пояс довкола шиї і тим поясом задушила его. Оповіданє обоїх обжалованих виказує богато суперечностий; бо тяжко припустити, аби Мария могла задушити сильного, здорового і плечистого хлопа, як був Іван Демянів. Характеристичне, що мимо давної любови, старають ся обжалованї звалити вину одно на другого.

— **Померли:** В Раківци, богородчаньского деканата, о. Евгений Індишевский, дня 6 с. м., в 37-мім роцї житя, а 11-тім сьвященьства; — в Болехові о. Михайло Петрушевич, сотрудник і катихит, також писатель, поміщавший свої твори в „Зорї“ під іменем Михайла Новицкого, дня 8 с. м. в 26-тім роцї житя а 2-ім сьвященьства; — в Гусакові коло Мостиск Ілия Фитькало, емеритований офіцир, в 73-тім роцї житя.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 12 вересня. Є. Вел. Цїсар іменував канцлера капітульного о. Льва Туркевича деканом митрополичої капітули у Львові; крилошанина о. Ал. Бачиньского канцлером капітульним; префекта студий при гр. катол. семінарії духовний о. Ів. Чапельского крилошанином, а крилошанина о. Пюрка парохом при катедральній церкві сьв. Юра.

Відень 12 вересня. Команда корпусна розпорядила, щоби люди приходячі з Тернополя до войска або до заведень в окрузї корпуснім, були через пять днів ізольовані і піддані лїкарскому доглядови.

Прага 12 вересня. Вчера вечером приїхав тут Є. Ексц. п. Намістник з Галичини ґр. Баденї і замешкав в палатї намістника ґр. Туна.

Щетин 12 вересня. Цїсар нїмецкий надїлив австрийского амбасадора Седенїого великою лентою ордера червоного орла, а шефа секциї Папая ордером червоного орла першої кляси. Є. Вел. Цїсар австрийский надав ордери многим цивільним і войсковим достойникам; між иншими одержали мінїстер війни Бронсерд і ґен. Вальдерзе велику ленту ордера сьв. Стефана, шеф войскової канцеляриї Гавке, старший маршалок придворний Айленбур великий хрест ордера Леопольда в брилянтах. Особливо богато офіцирів і підофіцирів обох полків імени Австрийского цїсаря дістало ордери.

Білград 12 вересня. Розійшлась чутка, що невадовго мають відбути ся заручини короля сербского Александра з княжною Александрою Августою, донькою князя Мекленбурґско-Шверинского.

Петербург 12 вересня. Цар принимав вчера на довшій авдиєнциї нїмецкого канцлера кн. Гогенльоге, котрий відтак представляв ся і цариці. На обідї у кн. Лабанова в честь кн. Гогенльоге були також амбасадори Нїмеччини, Анґлії і Австриї.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть І, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаічні ч. І. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Ґерінґ-Герасимович. Що то є господарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Днїпром 25 кр.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Скольного і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Скольного і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 рано.

Поїзди особові зі Львова відходять до Брухович (від 12 мая до 10 вересня в будні дни) 3·20;

Брухович (від 12 мая до 10 вересня в недїлї і сьвята) 2·26;

Зимної-води (від 12 мая до 10 вересня) 3·45

До Львова приходять з Брухович (від 12 мая до 10 вересня включно) 8·25.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

в землю, так, що по кількох мінутах холодної розмови він вийшов.

— До чорта з такими гордими людьми — бурмотів до себе сходячи з гори — я не так скоро тут буду.

Відтак вскочив до фіакра і велів завезти себе до готелю „Контіненталь“. Хоч був одїтий в найлїпшу сьвяточну одежу, то однако стрітили его тут недовірчиво, коли побачили его маленький куферочок. Але 20 франків, які одержав двірник за занесенє куферка, змінили цїлу річ. Він дістав гарне мешканє і найславнїйших кравців візвано на его приказ телефоном.

Так надійшла обідова година. Коли він вступив гордо до салї, поспішили всї кельнери на его услуги, бо скоро рознесла ся вість, який богач заїхав до готелю. Він замовив собі найлїпший обід і коли відтак курив знамените Гаванна цыґаро, прийшло ему на гадку, що щоби піснати сьвіт, в котрім бавлять ся, він мусить знати якогось провідника. Але звідки его взяти?

Правда, він мав своїх колишних товаришів шкільних, синів богатих родин, з котрими міг тепер жити на рівнї, бо мав сотки тисячів маєтку!

(Конець буде.)

ІНСЕРАТИ.

Для мужчин.

При ослабленю мужескім, хоробі нервів і т. д. сьвідчить мій ц. к. упр. ґальванічний апарат кишеневий, для власного ужитку знамениті услуги. Поручений найліпше через лікарів всіх держав. Через власти санітарні розсліджений. Нігде нема нічого подібного. Найкрасший винаход новочасний. Проспект з сьвідоцтвами в куверті за маркою 10 кр.

І. АВҐЕНФЕЛЬД

Електротехнік і властитель ц. к. привілею. Відень, IX. Türkenstrasse 4. 63

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджения для стаен і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

Готель Віктория

Львів ул. Гетманьска

Комнати з постелию від 80 кр. на добу і більше.

Реставрация в тім самім готелю у власнім заряді.

Пиво лиш пільзневьске поручає ласкавим взглядам

І. Войсе 13

властитель готелю реставрації.

Одинокий галицкий фабричний склад інструментів музичних і струн

І. Капралика

у Львові

поручає всякі інструменти і прибори як також арістони, монопани, дешевше як всюди. 71

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хемікалія найдешевше купити можна впрост у заступників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.